

مقایسه احساس غربت دانشجویان خوابگاهی در بدو ورود، ۶ ماه بعد و ۱۲ ماه بعد

در دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد

دکتر محمود مباحشری^{۱*}، دکتر سید کمال صولتی^۲، سیف‌الله بخش‌بختی^۳

۱. استادیار، گروه اپیدمیولوژی و آمار زیستی، دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد

۲. استادیار، گروه روانشناسی بالینی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد

۳. کارشناس بهداشت عمومی، دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد

چکیده

سابقه و هدف: زندگی دانشجویی شرایط جدیدی است که برای دانشجویان تازه وارد تنیدگی‌های خاص خود از جمله پدیده احساس غربت را به همراه دارد. مطالعه حاضر با هدف تعیین میزان احساس غربت در دانشجویان ساکن خوابگاه‌های دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد در سال تحصیلی ۸۸-۱۳۸۷ انجام شد.

مواد و روشها: در این مطالعه توصیفی کلیه دانشجویان ورودی سال ۱۳۸۷ در دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد به صورت سرشماری وارد مطالعه شدند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات، پرسشنامه معتبر احساس غربت با ۳۶ ماده و ۵ سازه بود که توسط دانشجویان جدیدالورود خوابگاهی در بدو ورود، ۶ ماه بعد و ۱۲ ماه بعد تکمیل شد. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS 16 و آزمونهای آنالیز واریانس با تکرار مشاهدات، تی مستقل، آنوا و اسپیرمن تجزیه و تحلیل گردید.

یافته‌ها: در کل ۱۲۱ نفر وارد مطالعه شدند که ۶۳/۶٪ دختر و ۳۶/۴٪ پسر بودند. میانگین نمره احساس غربت دختران، ۴۴/۳۵±۱۱/۷۰ و در پسران ۳۷/۳۶±۱۳/۶۲ بود و این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار بود ($p < 0/05$). آزمون آنالیز واریانس با تکرار مشاهدات نشان داد که میانگین نمره سازه‌های احساس غربت در ۳ زمان اختلاف معنی‌داری با هم نداشت ($p > 0/05$).

نتیجه‌گیری: به دلیل بالا بودن احساس غربت در دانشجویان دختر و اهمیت سلامت روانی این قشر از جامعه که مادران آینده می‌باشند، اجرای برنامه‌های تفریحی، آموزشی همراه با بسط شیوه‌های دسترسی به حمایت‌های اجتماعی و آموزش شیوه‌های مقابله، می‌تواند به کاهش احساس غربت در این دانشجویان کمک نماید.

واژگان کلیدی: تنهایی، دانشجویان، ایران

لطفاً به این مقاله به صورت زیر استناد نمایید:

Mobasheri M, Solati SK, Bakhshi S. Comparison of homesickness among freshmen students, half and one year after their entrance to Shahrekord University of Medical Sciences. *Pejouhandeh* 2012;17(5):241-5.

مقدمه

علائم مختلف روانی-تنی تجربه می‌شود (۳). بر اساس گزارش انجمن سلامتی دانشجویان در آمریکا، ۲ هفته اول ورود به دانشگاه زمان بسیار بحرانی برای فرآیند سازگاری دانشجویان است (۴ و ۵) و احساس غربت می‌تواند به کمبود روابط اطمینان‌بخش و احساس تنهایی منجر شود و زمینه‌ساز بروز اضطراب، افسردگی، مصرف مواد، الکل و حتی خودکشی باشد (۶). فیشر (۷) و ون فلیت (۸) اظهار می‌دارند که در مجموع ۵۰ الی ۷۰ درصد افراد حداقل یک بار در عمر خویش احساس غربت را تجربه کرده‌اند. بین ۳۰ الی ۶۰ درصد دختران و پسران دانشجوی انگلیسی در طول سال اول دانشگاه دچار

زندگی دانشجویی شرایطی تازه است که برای دانشجویان جدید تنیدگی‌های خاص خود را به همراه دارد که یکی از آنها احساس غربت است (۱ و ۲). پدیده احساس غربت عبارت است از وضعیت پیچیده شناختی، انگیزشی و هیجانی خاص که با اشتغالات ذهنی فراوان در مورد محیط قبلی و تمایل به بازگشت به سمت آن همراه است و معمولاً با خلق افسرده و

*نویسنده مسؤوَل مکاتبات: دکتر محمود مباحشری؛ شهرکرد، بلوار آیت‌الله کاشانی، ستاد دانشگاه علوم پزشکی چهارمحال و بختیاری، معاونت تحقیقات و فناوری؛ تلفن تماس: ۰۲۹۶۲-۲۸۰۹۱۳-۹۸++ پست الکترونیکی: mobasheri@skums.ac.ir

داشتند و در سومین مراجعه جهت تکمیل پرسشنامه‌ها ۱۲۱ نفر اقدام به تکمیل پرسشنامه نمودند.

ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسشنامه احساس غربت فن فلیت بود که توسط اژه‌ای و همکاران (۱۶) در ایران اعتباریابی شده بود. فرم فارسی پرسشنامه با ۳۶ ماده و ۵ سازه مشتمل بر دلتنگی برای خانواده، میل برگشت به موطن، سازگاری، احساس تنهایی، دلتنگی برای افراد و محیط آشنا می‌باشد و ضریب آلفای هر یک از سازه‌ها به ترتیب ۰/۹۰، ۰/۸۹، ۰/۸۵، ۰/۸۴، ۰/۶۹ به دست آمده است (۱۶). پرسشنامه با مقیاس لیکرت ۵ گزینه‌ای (هرگز، کمی، متوسط، زیاد، خیلی زیاد) بود و نمره‌دهی سؤالات از ۰ تا ۴ انجام شد. پس از تبدیل نمرات به درصد، کمترین نمره‌ای که از این پرسشنامه برای سنجش میزان احساس غربت به دست می‌آمد صفر و بیشترین نمره‌ای که حاصل می‌شد ۱۰۰ بود. بر اساس ماهیت سؤالات، نمره بالاتر نشان دهنده احساس غربت بیشتر بود.

تجزیه و تحلیل اطلاعات با روشهای آمار توصیفی و تحلیلی و با استفاده از نرم افزار SPSS 16 انجام شد. جهت مقایسه میانگین نمره احساس غربت در ۳ زمان از آزمون آنالیز واریانس با تکرار مشاهدات و برای مقایسه میانگین نمره کلی احساس غربت در دو جنس از آزمون تی مستقل و برای مقایسه میانگین نمره کلی فاصله محل سکونت تا خوابگاه از آزمون آنوا استفاده شد. همچنین جهت تعیین همبستگی بین احساس غربت با علاقه به رشته تحصیلی از آزمون اسپیرمن استفاده شد. $p < 0/05$ سطح معنی‌داری اختلافها در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

در کل ۱۲۱ نفر در هر ۳ مرحله پرسشنامه را تکمیل نمودند که ۷۷ نفر دختر (۶۳/۶٪) و ۴۴ نفر پسر (۳۶/۴٪) بودند. ۱۰۰ نفر از دانشجویان (۸۲/۶٪) به رشته تحصیلی خود علاقه‌مند بودند. بین احساس غربت و علاقه به رشته تحصیلی همبستگی معنی‌دار و غیر مستقیم وجود داشت، به صورتی که با وجود علاقه به رشته تحصیلی احساس غربت کمتر بود ($r = -0/17$ ، $p < 0/05$). میانگین نمره احساس غربت در دانشجویان بر حسب فاصله محل سکونت تا خوابگاه اختلاف معنی‌داری با هم نداشت (جدول ۱).

احساس غربت می‌شوند (۹-۱۱). برت (۱۲) و لو (۱۳) این پدیده را در گروهی از دانشجویان سال اول استرالیایی و چینی بررسی کردند و دریافتند که همگی به درجاتی از احساس غربت مبتلا بودند.

به منظور بررسی احساس غربت ابزارهای متفاوتی به کار گرفته شده است (۱۴ و ۱۵) اما ابزاری که بر پایه قالبهای نظری احساس غربت را توجیه می‌کند، پرسشنامه ۴۵ ماده‌ای فن فلیت (۸) می‌باشد. این پرسشنامه در طی یک مطالعه توسط اژه‌ای و همکاران در ایران اعتباریابی شد و نهایتاً فرم فارسی پرسشنامه احساس غربت با ۳۶ ماده به دست آمد. اگرچه ۹ ماده در تحلیل عوامل فرم فارسی از اصل پرسشنامه کنار گذاشته شد، اما تعداد سازه‌ها همانند نسخه اصلی ۵ سازه می‌باشد (۱۶).

از آنجا که در شرایط تحصیلی، احساس غربت شدید در بین نوجوانان و جوانان می‌تواند منجر به مشکلات تحصیلی، حواس‌پرتی، عزت نفس پایین و یا افکار و رفتارهای وسواسی گردد، بنابراین توجه به این پدیده و بررسی آن می‌تواند در پیشگیری از موارد مذکور مؤثر واقع شود. از آنجا که مطالعه‌ای در زمینه بررسی وضعیت احساس غربت دانشجویان رشته‌های پیراپزشکی یافت نشد و به نظر می‌رسید دانشجویان ساکن خوابگاه به دلیل دوری از خانواده بیشتر در معرض خطر باشند، لذا مطالعه حاضر با هدف تعیین میزان احساس غربت در دانشجویان ساکن خوابگاههای دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد در سال تحصیلی ۸۸-۱۳۸۷ انجام شد.

مواد و روشها

در این مطالعه توصیفی - مقطعی، جمعیت مورد مطالعه دانشجویان ورودی سال ۸۷ ساکن در خوابگاههای دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد بودند که به صورت سرشماری پس از توجیه در زمینه اهداف پژوهش وارد مطالعه شدند. معیار ورود تمایل به شرکت در مطالعه و معیارهای خروج جابه‌جایی و انتقال از دانشگاه مورد نظر، عدم تکمیل همه بندهای پرسشنامه، تغییر محل سکونت و خروج از خوابگاه بود. در ابتدا ۱۷۶ دانشجو وارد مطالعه شدند. در مراجعه بعدی در ۶ ماه بعد ۱۵۰ نفر مشارکت

جدول ۱. مقایسه میانگین نمره احساس غربت بر حسب فاصله محل سکونت تا خوابگاه

فاصله محل سکونت تا خوابگاه	نمره احساس غربت (انحراف معیار ± میانگین)
کمتر از ۵۰ کیلومتر	۴۲/۲۷ ± ۱۳/۵۴
۵۰ تا ۱۰۰ کیلومتر	۴۲/۲۹ ± ۱۰/۹۲
۱۰۰ تا ۱۵۰ کیلومتر	۴۲/۴۸ ± ۱۶/۶۷
۱۵۰ تا ۲۰۰ کیلومتر	۳۹/۸۳ ± ۱۲/۵۸
بیش از ۲۰۰ کیلومتر	۴۳/۷۶ ± ۱۵/۵۶
سطح معنی‌داری آزمون آنوا	$p = 0/95$

میانگین نمره سازه‌های احساس غربت در ۳ زمان اختلاف معنی‌داری با هم نداشت (جدول ۲). میانگین نمره احساس غربت کلی دختران $44/35 \pm 11/70$ و در پسران (جدول ۳).

میانگین نمره سازه‌های احساس غربت در ۳ زمان اختلاف معنی‌داری با هم نداشت (جدول ۲). میانگین نمره احساس غربت کلی دختران $44/35 \pm 11/70$ و در پسران (جدول ۳).

جدول ۲. میانگین نمره سازه‌های احساس غربت دانشجویان در بدو ورود، پس از ۶ ماه و پس از ۱۲ ماه*

سازه‌های احساس غربت	بدو ورود (انحراف معیار \pm میانگین)	پس از ۶ ماه (انحراف معیار \pm میانگین)	پس از ۱۲ ماه (انحراف معیار \pm میانگین)
احساس تنهایی	$20/50 \pm 16/48$	$21/07 \pm 17/84$	$22/41 \pm 21/34$
دلتنگی برای افراد و محیط آشنا	$46/90 \pm 20/99$	$49/43 \pm 22/19$	$50/77 \pm 20/87$
سازگاری	$12/57 \pm 5/16$	$13/34 \pm 5/46$	$13/76 \pm 21/34$
میل برگشت به وطن	$40/20 \pm 20/115$	$41/40 \pm 18/31$	$41/54 \pm 17/81$
دلتنگی برای خانواده	$49/38 \pm 19/40$	$49/09 \pm 20/38$	$51/15 \pm 17/34$
احساس غربت کلی	$40/44 \pm 15/92$	$41/93 \pm 16/61$	$43/06 \pm 14/89$
میانگین نمره احساس غربت کلی در هر ۳ زمان		$41/81 \pm 12/83$	

*اختلافها در هیچ موردی معنی‌دار نیست.

جدول ۳. توزیع نمره سازه‌های احساس غربت بر اساس جنس دانشجویان

سازه‌های احساس غربت	دختر (انحراف معیار \pm میانگین)	پسر (انحراف معیار \pm میانگین)
احساس تنهایی	$21/86 \pm 13/49$	$20/40 \pm 15/99$
دلتنگی برای افراد و محیط آشنا	$50/78 \pm 15/37$	$45/97 \pm 18/76$
سازگاری*	$13/74 \pm 4/00$	$12/32 \pm 4/53$
میل برگشت به وطن	$41/87 \pm 14/48$	$39/62 \pm 15/01$
دلتنگی برای خانواده**	$54/50 \pm 13/99$	$41/78 \pm 15/49$
احساس غربت کلی***	$44/35 \pm 11/70$	$37/36 \pm 13/62$

* $P < 0.05$, ** $P < 0.01$, *** $P < 0.001$

بحث

هر ساله دانشجویان زیادی خانه را به قصد ورود به دانشگاه ترک می‌کنند. این امر به همان اندازه که برای فرد فرصت‌های جدید به همراه می‌آورد، وی را با چالش‌ها و عوامل تنش‌زا نیز روبرو می‌کند. به طور اخص عوامل به ستوه آورنده هیجانی، تنیدگی‌زاهای اجتماعی نامیده می‌شوند که یکی از آنها احساس غربت است (۲). در مطالعه حاضر احساس غربت دانشجویان در بدو ورود، ۶ ماه بعد و ۱۲ ماه بعد سنجیده شد و در هر ۳ زمان در حد متوسط بود. بین احساس غربت و علاقه به رشته تحصیلی همبستگی غیرمستقیم وجود داشت به صورتی که با وجود علاقه به رشته تحصیلی احساس غربت کمتر بود. در همین زمینه بیان شده که دانشجویانی که دچار احساس غربت می‌شوند نارضایتی بیشتری از تحصیل در دانشگاه دارند و مشکلات تحصیلی و احتمال ترک تحصیل در آنان ۳ برابر جمعیت عادی است (۴ و ۵). شاید انتخاب رشته تحصیلی با آگاهی و بر اساس علاقه فردی و بدون تحمیل از سوی خانواده و آشنایان بتواند پدیده احساس غربت و مشکلات ناشی از آن را کاهش دهد.

محل سکونت و احساس غربت یافت نکردند (۱۷). در بعضی مطالعات بیان شده که تغییرات فرهنگی که در نتیجه نقل مکان ایجاد می‌شود می‌تواند فرد را دچار احساس غربت کند (۱۸). در مطالعه فریتز و همکاران نتایج نشان داد که دانشجویان آسیایی و اروپایی که در آمریکا تحصیل می‌کنند احساس غربت بیشتری دارند که به دلیل تأثیر تغییرات فرهنگی می‌باشد (۱۹)، اما در مطالعه ما و مطالعه دهقانی جابه‌جایی دانشجویان در بین شهرهای ایران بود لذا تغییرات فرهنگی فاحشی وجود نداشته است که سبب ایجاد احساس غربت شود.

در بررسی احساس غربت در دو جنس مشخص گردید که احساس غربت دانشجویان دختر به طور معنی‌داری بیشتر از دانشجویان پسر بود و در بین ۵ سازه احساس غربت فقط میانگین نمره سازه دلتنگی برای خانواده در دختران بیشتر از پسران بود، به این معنی که دختران بیشتر دلتنگ خانواده می‌شوند. در مطالعه دهقانی و همکاران نیز احساس غربت در دانشجویان دختر به طور معنی‌داری بیشتر از پسران بود (۱۷). در مطالعه یعقوبی و همکاران نیز نتایج نشان داد که احساس غربت دانشجویان پسر کمتر از دانشجویان دختر بود و از آنجا که بین سلامت روان دانشجویان و احساس غربت رابطه

بین احساس غربت دانشجویان با فاصله محل سکونت تا خوابگاه ارتباط، معنی‌داری یافت نشد. در همین رابطه در مطالعه دهقانی و همکاران نیز رابطه معنی‌داری بین فاصله

هراسهای اجتماعی و افزایش تعاملات اجتماعی هستند، اثرگذار باشد. اگر یکی از مشکلات افراد دچار احساس غربت، نقص در مهارتهای اجتماعی به خصوص نقص در مهارتهای برقراری ارتباط در محیط جدید در نظر گرفته شود، افزایش رفتار جرأت‌ورزانه از طریق افزایش اعتماد به نفس در محیط جدید می‌تواند ناسازگارهای دانشجویان به خصوص آنهایی که ریشه در نقص تعاملات در روابط اجتماعی دارند را کاهش دهد (۲۲). لذا برگزاری چنین دوره‌های آموزشی و آرایه خدمات روانشناختی توسط متخصصان به دانشجویان در بدو ورود پیشنهاد می‌شود تا بتوان تجربه‌های احساس غربت را در دانشجویان خوابگاهی تا حدودی کاهش داد.

از محدودیتهای این پژوهش می‌توان به عدم مشارکت همه دانشجویان تا انتهای مطالعه اشاره کرد همچنین عدم انجام مشاوره و تست‌های اولیه جهت افتراق افراد با اختلالاتی مانند افسردگی، اضطراب و ... را می‌توان از دیگر ضعفهای مطالعه برشمرد. پیشنهاد می‌شود سایر پژوهشگران در مطالعاتی از این قبیل، محدودیت فوق را برطرف نمایند.

نتیجه‌گیری

با توجه به ارتباط موجود بین احساس غربت و سلامت روانی که در مطالعات دیگران بیان شده است، از آنجا که نتایج این تحقیق بالا بودن احساس غربت در دانشجویان دختر را نشان داد و به دلیل اهمیت سلامت روانی در این قشر از جامعه که مادران آینده می‌باشند، اجرای برنامه‌های تفریحی، آموزشی همراه با بسط شیوه‌های دسترسی به حمایت‌های اجتماعی و آموزش شیوه‌های مقابله، می‌تواند به کاهش احساس غربت کمک نماید.

تشکر و قدردانی

در انتها نویسندگان بر خود لازم می‌دانند از معاونت محترم تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد که هزینه‌های طرح به شماره ۶۸۷ را تأمین نمودند و کلیه دانشجویانی که در انجام این مطالعه ما را یاری کردند تشکر و قدردانی نمایند.

معنی‌دار بود، سلامت روان دانشجویان پسر را بیشتر از دانشجویان دختر بیان کرده بودند (۲۰). در مطالعه بشارت و همکاران هم نتایج حاکی از آن بود که احساس غربت در دانشجویان دختر به طور معنی‌داری بیشتر از پسران است و چنین استدلال شده که چون یکی از مؤلفه‌های احساس غربت افسردگی است و افسردگی در زنان بیشتر از مردان می‌باشد، لذا زنان احساس غربت بیشتری را تجربه می‌کنند (۲۱). از دلایل دیگر می‌تواند خودداری پسران در بیان و ابراز دلتنگی برای خانه و خانواده باشد. به لحاظ فرهنگی ابراز دلتنگی برای خانواده از سوی پسران کمتر پذیرفتنی است لذا پسران کمتر احساس دلتنگی خود را بیان می‌کنند. نکته دیگر آن که دختران در فرهنگ ایرانی با محدودیتهای بیشتری در جامعه نسبت به پسران رو به رو هستند و در نتیجه ممکن است زمان بیشتری را در محیط خوابگاه بگذرانند، کمتر به فعالیتهای جانبی سرگرم کننده بپردازند و به علت صرف زمان بیشتر در محیط خوابگاه احساس غربت بیشتری را تجربه کنند. در واقع تسهیلات و فضاهای فراغتی موجود برای دختران بسیار محدود می‌باشد. به نظر می‌رسد دختران جوان به دلیل انتظارات اجتماعی نیازمند برنامه‌های فراغتی متفاوتی هستند که در صورت عدم وجود چنین برنامه‌هایی دختران بیشتر مستعد افسردگی می‌شوند (۱۷). نکته جالب توجه اینکه در مطالعه فیشر و همکاران (۱۱)، فیشر و هود (۱۰) و مطالعه برین و همکاران (۹) نتایج متفاوت بود و احساس غربت در دو جنس تفاوت معنی‌داری نداشت. شاید دلیل این موضوع شرایط فرهنگی موجود در جوامع غربی باشد که دختران هم مانند پسران اوقات فراغت خود را سپری می‌کنند و لذا در احساس غربت تجربه مشابهی دارند.

کمبود عزت نفس و کم جرأت بودن از ویژگیهای افراد دارای احساس غربت است. این عدم اعتماد به خود در افراد دچار احساس غربت، می‌تواند زمینه‌ساز اجتناب از تماسهای اجتماعی شود. بر اساس تحقیقات انجام شده، دانشجویان دچار احساس غربت، علاوه بر داشتن میزان بالایی از افسردگی و اضطراب، تمایل به انزوای شدید و دوری از اجتماع دارند و احساسات خود را بیان نمی‌کنند (۳). همچنان که سایر بررسیها نشان می‌دهند، آموزش جرأت‌ورزی می‌تواند بر مشکلاتی که دارای جنبه‌های شناختی و رفتاری همانند اضطراب، افسردگی،

REFERENCES

1. Tabe bordbar F, Rasoolzadeh Tabatabaie K, Azad Falah P, Samani S. Effect of assertiveness training on homesickness in girls students. J Mazand Univ Med Sci 2009; 19(73): 28-33 (Full Text in Persian)
2. Yeh CJ, Inose M. International students' reported English fluency, social support satisfaction, and social connectedness as predictors of acculturaive stress. Counsel Psychol Q 2003;16(1):15-28.

3. Benn L, Harvey JE, Gilbert P, Irons C. Social rank, interpersonal trust and recall of parental rearing in relation to homesickness. *Pers Individ Dif* 2005;38(8):1813-22.
4. Abasiniya M. Study of assertiveness training and self esteem on boy's student in ghome (Dissertation). Tehran: Allame Tabatabaie University; 2000. (Text in Persian)
5. Adlaf EM, Gliksman L, Demers A, Newton-Taylor B. The prevalence of elevated psychological distress among Canadian undergraduates: findings from the 1998 Canadian Campus Survey. *J Am Coll Health* 2001;50(2):67-72.
6. Archer J, Irland J, Amus SL, Broad H, Currid L. Derivation of a homesickness scale. *Br J Psychol* 1998;89(Pt 2):205-21.
7. Fisher S. Homesickness, cognition, and health. Sussex: Lawrence Erlbaum Associates; 1989. p. 37-68.
8. van Vliet T. Homesickness: Antecedents, consequences, and mediating processes. Wageningen. The Netherlands: Ponsens & Looijen; 2001.
9. Brewin CR, Furnham A, Howes M. Demographic and psychological determinants of homesickness and confiding among students. *Br J Psychol* 1989;80(4):467-77.
10. Fisher S, Hood B. Vulnerability factors in the transition to university: self-reported mobility history and sex differences factors of psychological disturbance. *Br J Psychol* 1988;79(Pt 3):309-20.
11. Fisher S, Murray K, Frazer NA. Homesickness, health and efficiency in first year students. *J Environ Psychol* 1985;5(2):181-95.
12. Burt CDB. Concentration and academic ability following transition to university: an investigation of the effects of homesickness. *J Environ Psychol* 1993;13(4):333-42.
13. Lu L. Adaptation to British universities: Homesickness and mental health of Chinese students. *Counsel Psychol Q* 1990;3(3):225-232.
14. Hojat M, Herman MW. Adjustment and psychosocial problems of Iranian and Filipino physicians in the U.S. *J Clin Psychol* 1985;41(1):130-6.
15. Eurelings-Bontekoe EHM, Verschuur M, Koudstaal A, van der Sar S, Duijsens IJ. Construction of a homesickness questionnaire: Preliminary results. *Pers Individ Dif* 1995;19(3):319-25.
16. Ejei J, Dehghani M, Ganjavi A, Khodapanahi M.K. Validation of Utrecht Homesickness Scale in students. *J Res Behav Sci* 2008;2(1):1-12. (Full text in Persian)
17. Dehghani M, Khodapanahi MK, Ganjavi A. The role of personality aspects, attachment, affective indicators, and demographic factors of geographical distance and students' gender in predicting homesickness. *Res Psychol Health* 2008;2(3):35-45. (Full text in Persian)
18. Rudmin F. Constructs, measurements, and models of acculturation and acculturative stress. *Int J Intercult Relat* 2009;33(2):106-23. (Full text in Persian)
19. Fritz M, Chin D, DeMarinis V. Stressors, anxiety, acculturation and adjustment among international and North American students. *Int J Intercult Relat* 2008;32(3):244-59.
20. Ya'ghobi E, Farhadi M, Ghanbari N, Kakabraie K. The association of excitatory intelligence with homesickness and public health in university students. *Q Sci Res Psychol Tabriz Univ* 2008;3(9):137-53. (Full text in Persian)
21. Besharat MA, Farhadi M, Gilani B. The relationship between attachment styles and homesickness. *Q Sci Res Psychol Tabriz Univ* 2006;1(2,3):23-47. (Full text in Persian)
22. Tabe bordbar F, Rasoolzadeh Tabatabaie K, Azad Falah P, Samani S. Effect of assertiveness and stress inoculation training on homesickness among college students. *J Res Behav Sci* 2009;2(4):291-6. (Full text in Persian)